

Ovu priču vam besplatno donosi
Ririro.com/sr. Naša misija je da damo
svoj deci na svetu besplatan pristup
različitim vrstama priča. Priče se mogu
čitati, preuzimati i štampati na mreži i
pokrivaju širok spektar tema,
uključujući životinje, fantaziju, nauku,
istoriju, raznolike kulture i još mnogo
toga.

Podržite našu misiju tako što ćete
podeliti našu veb lokaciju. Želimo vam
mного zabavnih čitanja!

Ririro

IMAGINACIJA JE VAŽNIJA OD ZNANJA

Ririro

Čarobni frulaš

Nekada davno nemački grad Hamelin napali su pacovi. To nisu bili obični pacovi, već ogromna crna čudovišta. Bili su toliko drski da su čak i danju trčali po ulicama. Bili su svuda. U hrani, u sobama, pa čak i u cipelama. Bilo je pacova gde god da pogledate.

Ljudi iz Hamelina su pokušali sve, ali što su više pacova ubili, činilo se da se više razmnožavaju. Bili su na kraj pameti kada je jednog dana neki nepoznati čovek ušetao u grad. Njegovi brkovi su ličili na rep pacova, žute oči su mu malčice virile ispod velikog šešira, a nos mu je bio kriv. Zastvirao je na svojoj fruli i otišao pravo u gradsku većnicu.

U gradskoj kući se upravo sastalo veće. Stranac je najavio da može da oslobodi grad pacovske kuge, ali će morati dobro da mu plate. Građani mu nisu verovali i vikali su da on mora da je mađioničar. Ipak, pametni gradonačelnik je imao dobar plan. Uveravao je narod:

„Ako svirač na fruli govori istinu, onda je on poslao pacove nama da zaradi mnogo novca. Neću to dozvoliti. Samo me gledajte!“ Narod je imao poverenja u gradonačelnika i hteli su da vide šta će da uradi.

Stranac je došao kod gradonačelnika i rekao: „Za samo jedan srebrenjak po glavi, oteraću sve pacove iz grada pre jutra. Odbornici su počeli da kukaju.

Jedan srebrenjak po glavi iznosio je ogromnu sumu. Ali gradonačelnik je slegnuo ramenima i rekao: „Za svaku glavu dobićete jedan srebrenjak.

Te večeri je frulaš započeo svoju misiju. Stanovnici nisu smeli da šetaju ulicama dok je radio, ali su mogli da ga posmatraju iz svojih kuća. Stajao je na pijaci i sa prvim zracima meseca počeo je da svira frulu. Na početku je to bio tih i ljubak zvuk, ali je postajao sve glasniji i uporniji. Ubrzo se čuo u celom gradu. Odmah su pacovi izašli odasvud i potrčali u dugim redovima ka frulašu. On se okrenuo i pošao, svirajući na fruli, ka reci. Na reci je

sviranjem naterao pacove jednog po jednog da skaču u reku.

Najzad je na reku stigao kralj pacova. Stari pacov je od starosti pobeleo. "Jesu li to bili svi, prijatelju?" upitao je frulaš. „Da“, odgovorio je pacov, „svih devetsto

devedeset hiljada, devetsto devedeset devet“. Tada je i beli pacov skočio u reku i frulaš se zadovoljan vratio u Hamelin.

Te noći, po prvi put za više meseci, stanovnici su dobro spavali. Sledećeg jutra frulaš se prijavio odbornicima.

„Oterao sam svih devetsto devedeset devet hiljada devetsto devedeset devet pacova. Došao sam da pokupim svoj novac.“ „Dobr, idemo da prebrojimo te glave“, odgovorio

je gradonačelnik. Lovac na pacove nije računao na to.

"Glave?" ljutito je viknuo: „Idite i nađite ih u reci.“

Gradonačelnik je reagovao mirno. „Ako ne poštujete dogovor, ni mi ne moramo da platimo. Ali učinili ste nam uslugu, pa ćemo vam rado dati 50 srebrenjaka.“

„Zadržite nagradu!“ povikao je hvatač pacova, „vaša deca će mi platiti“. I sa ovim rečima je pobegao iz grada.

Niko u Hamelinu nije ozbiljno shvatio pretnju hvatača pacova. Tako su sutradan bezbrižni otišli u crkvu. Ali

kada su stigli kući, doživeli su najveći šok u životu. Sva deca su nestala bez traga.

Tada su tri dečaka dotrčala u grad i ispričala strašnu priču. Dok su svi odrasli bili u crkvi, deca su čula prelepu muziku. Izašla su napolje i videla hvatača pacova kako stoji tamo. Svirajući, stranac je krenuo iz grada i sva deca su krenula za njim na veliku planinu. Planinski zid se magično otvorio i svi dečaci i devojčice su utrčali unutra. Samo su tri dečaka slučajno ostala napolju.

Everyone in Hamelin was miserable. No matter how hard they searched, the children were nowhere to be found. The mayor in particular felt terribly guilty. His sons and daughters had also disappeared. Nobody knew where the children had gone.

It was only a hundred and fifty years later that something became known about the missing children. Some merchants from Bremen came to Hamelin and told about a region in Romania where the inhabitants spoke only German, while the rest of the population spoke Romanian. And since then, the people of Hamelin believed that the inhabitants of Transylvania are the descendants of the missing children from Hamelin. And no one contradicts them.